

Vist per a sentència

Aquesta mateixa setmana, el jutge que ha dut la causa 9/85 pronunciarà la frase que acaba amb la part oral: «Vist per a sentència». Després de les declaracions de les encausades, una gran part dels testimonis i les afirmacions dels inculpats han estat completament rebutats. I el gran interrogant, els noms desconeguts dels no-inculpats, queda enlaire.

Dalt, el jutge que duu el sumari. Baix, el principal encausat, Arturo Carrasco.

Josep Ramon Lluch

En total 268 anys i 190 mesos de privació de llibertat, com també més de 242 anys d'inhabilitació especial, ha sol·licitat el fiscal per als trenta-quatre processats en la causa 9/85 que se segueix a l'Audiència de València des del passat dia 14, la causa contra la xarxa de prostitució infantil que fou desarticulada per la policia valenciana fa prop de tres anys.

Dilluns 21, van començar les declaracions de les xiquetes explotades sexualment per la banda que dirigia —presumptament— **Arturo Carrasco Picazo**. Les set joves han comparegut en qualitat de testimoni, tres anys després d'haver estat alliberades del vincle de por i violència que les lligava als proxenetes ara processats.

Totes les joves han confirmat el liderat d'**Arturo Carrasco** en l'organització de prostitució infantil. Segons

aquesta versió, ell abastava de carn fresca les cases de cites i els bars de carretera, on aquestes set xiquetes —i d'altres que no han estat trobades— eren obligades a prostituir-se. Tant **Rosa Anna Ribes Bonet** —la primera de les xiquetes que va declarar com a testimoni davant el Tribunal— com les altres companyes de treball van ratificar que **Arturo Carrasco** era el *xulo* de les menors. Ell les captava en discoteques, en un bar de l'avinguda del Port de València, i les introduïa en el món de la prostitució. Primer, en casa Matilde, la casa de cites que regentava **Matilde Lara Carmona** i que totes les xiquetes han coincidit a assenyalar com el local per on passaven les menors per a iniciar-se en l'«ofici», sempre segons aquesta versió.

Rosa Anna Ribes va declarar que tenia 11 anys quan conegué **Arturo Carrasco** i que poc de temps després se'n va anar a viure amb ell al pis del carrer del Poeta Serrano Clavero. En

aquest pis estigué vivint durant bastants mesos, i hi coincidí amb d'altres xiquetes que havien estat captades per **Arturo** per iniciar-les en l'ofici. Precisament, quan la policia desarticulà la xarxa de prostitució infantil i anà al domicili d'**Arturo Carrasco** per detenir-lo, **Rosa Anna Ribes** i **Rosa Maria Castro** obriren la porta del pis a la policia i declararen durant la instrucció del sumari que hi estaven retingudes a la força.

En tots els testimonis, les joves van ratificar l'ús de la violència que feien els germans **Arturo** i **Francisco Carrasco Picazo** per mantenir el domini sobre elles. **Rosa Anna Ribes** no dubtà ni un segon a l'hora de relatar la manera com ella va curar les ferides de **Maria Victoria Martí Gascó**, després que **Francisco Carrasco** i **Olegario Ballesteros** la van apallissar a ella i a **Rosa Mari Castro**, en un camp als afores de Bétera. «Tenia tota l'esquena fuetejada amb una corretja i, a més, li van saltar una dent d'una punyada. Tenia la cara plena de blaus...» va dir, mentre a la sala es feia un silenci intens.

La declaració de **Rosa Anna Ribes** va rebatre també allò que havia asse-

gurat 48 hores abans l'ex-alcalde de Burjassot, **Santiago González Díez**. A preguntes del fiscal, **Santiago González Díez**, processat en aquesta causa i acusat de dos delictes de corrupció de menors i d'un altre delicte contra la salut pública, va declarar que ell mai no s'havia gitat amb cap de les menors, que havien convidat per a participar en una festa en els apartaments que hi ha darrere de Casa Patilla, en el poblat del Saler. **Rosa Anna** va desmentir-ho i assegurà: «Sí que me'n vaig anar al llit amb ell», com també que era cert que en aquelles bacanals, on els homes posaven la beguda, el menjar i el haixix, i les xiquetes la resta, els clients oferien a les joves els al·lucinògens perquè es posaren més a to...

De la declaració de **Rosa Anna** es desprèn —tal com recollia el sumari— que els germans **Carrasco Picazo** i **Olegario Ballesteros** posaven a treballar la colla de xiquetes que feien d'*operàries* en el negoci per diversos prostíbuls, els propietaris dels quals estan també processats. A més de Casa Matilde, que dirigia **Matilde Lara Carmona**, les xiquetes passaren per Casa Rosa, en el carrer de Manolo Taberner, de València; Ca-

sa Juanita, en el número 127 del carrer de Mariana Pineda, de Burjassot, d'on eren veïns la major part dels clients processats, i Casa Rocío, en el carrer d'Honorato Juan, de València. A més, el lloc preferit pels tres proxenetes era el bar de carretera Las Amazonas, de Bunyol, on les menors eren dutes pels *xulos* perquè hi treballaren durant la vesprada i la nit, i després anaven a recollir-les i les tornaven al pis d'**Arturo Carrasco**, a València.

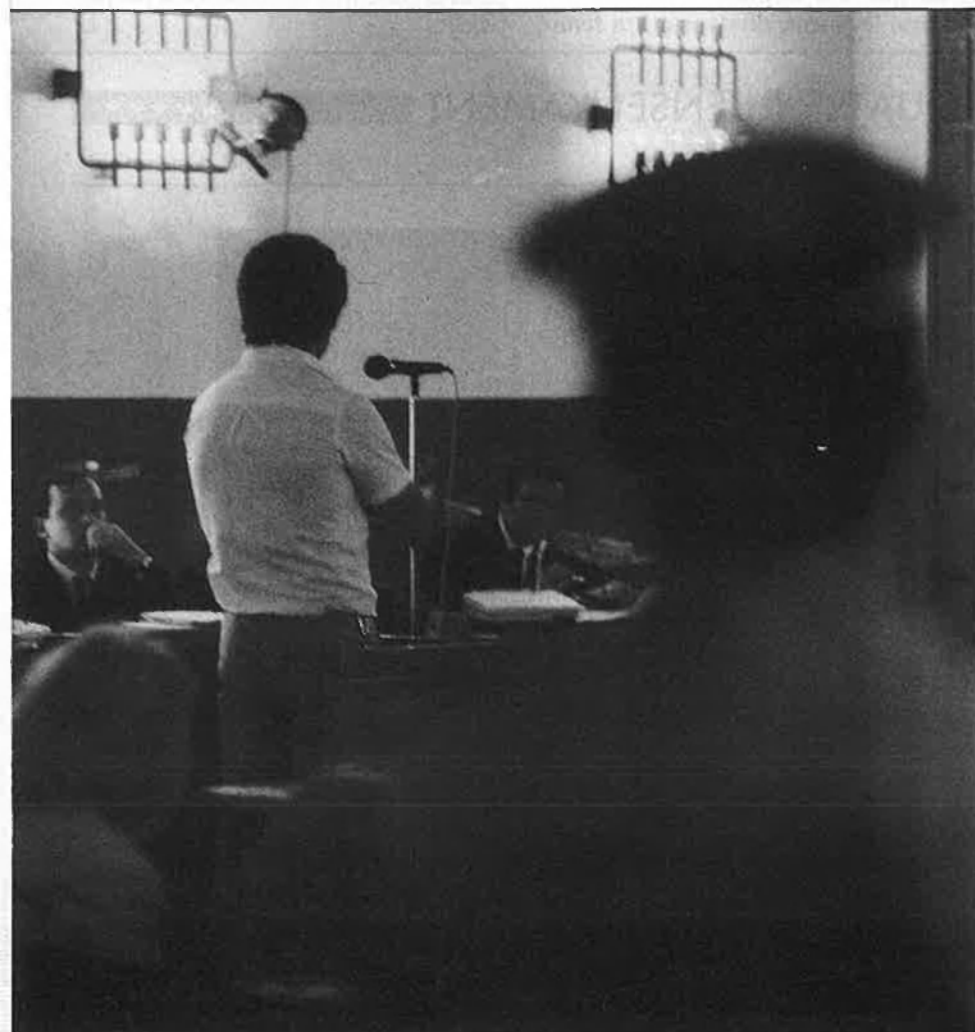
Les encausades manifestaren que no veien ni un duro de la recaptació de cada jornada i que tot s'ho quedaven els seus *protectors*. També van parlar de baralles entre els proxenetes i l'intercanvi i, fins i tot, rapte de les xiquetes. Així ho va relatar **M. Àngels Mariscal Sánchez**, que ara té 18 anys, i que explicà que entrà en el món de la prostitució de la mà d'una amiga de la seua barriada, **Bibí** —**M. Victòria Martí Gascó**—, la qual la va dur a casa Matilde perquè s'hi guanyàs uns diners. «Als dos dies d'haver anat a casa Matilde, i quan encara no m'havia gitat amb ningú —va declarar— va venir **Arturo Carrasco** i se'm va endur per la força en el seu cotxe. **Matilde**, l'ama-

de la casa de cites, no volia que se m'emportàs, però ell em va obligar. Des d'aquell dia em va amenaçar de mort i va arribar a posar-me una navalla al coll, assegurant-me que em mataria si tractava de fugir... Tenia molta por».

María Angeles Sánchez fou qui, en la seua declaració com a testimoni, va alçar la llebre sobre la possible implicació d'importants personalitats de la vida econòmica i política valenciana en la xarxa de prostitució infantil que s'ha assegut als tres bancs dels acusats. Explicà que havia rebut propines d'allò més generoses i que en alguna ocasió havien estat *convidades* a participar en festes privades en un *palacete* de Castelló de la Plana. Segons aclarí, els homes que assistiren a aquestes festes no estan processats. Les preguntes dels advocats de la defensa van tractar que la jove aprofundís més en aquest tema i que donàs més detalls sobre les persones que havien estat clients de les menors i que no havien pogut ser inculpades per falta de proves. **Mari Ángeles**, Però, no va dir res més i només aconseguí que el dubte que des de primera hora del judici ha presidit el cas es fes encara més intens: tothom pensa que els trenta-dos processats que en les dues últimes setmanes han estat asseguts als bancs dels acusats de la sala segona de l'Audiència de València no són més que alguns dels implicats en la xarxa de prostitució de menors.

La compareixença de les víctimes de catorze delictes de corrupció de menors, cinc de relatius a la prostitució, quatre de rufianisme, dos d'amenaques, dos contra la salut pública, un d'encobriment de corrupció de menors, etc., ha provocat un interès morbós en molta gent. Des de primera hora del matí, els voltants de la sala on se celebra la vista oral eren plens de gent que feien cua per poder assistir a l'interrogatori de les joves explotades sexualment fa més de tres anys. En els ulls de molts dels jubilats que han assistit puntualment a les sessions de la vista oral s'endevinava un mal dissimulat morb, no exempt d'altres sentiments gens nobles i nets. Volien veure les joves, conèixer cares, saber quin aspecte tenen ara. Els comentaris en veu baixa entre el públic així ho testimonien... «No devien ser massa bones quan anaven per aquell bar de l'avinguda del Port, on diuen que les trobà el tal Arturo»... O «¿I perquè si volien fugir del control dels germans Carrasco i d'Olegario Ballesteros no cridaven o avisaven algú?»

No ha estat només el públic. Alguns advocats de la defensa han utilitzat els

arguments més vulgars i indignes per a posar en evidència les versions de les joves davant el tribunal. Hi destacarem només l'advocat defensor dels tres principals inculpats, **J. Sancho Tello Mercadal**, un lletrat ben conegut en el món judicial valencià que durant l'interrogatori a les joves va tractar de demostrar que les implicades no eren unes xiquetes de bona conducta ni de bona educació, ni bones filles. Que no eren bones. En el cas de **Maria Anna Ribes**, l'argument que utilitzà fou el de fer creure al Tribunal i als presents en la sala que la relació que hi havia entre el processat **Arturo Carrasco** i la testimoni era d'amor. És a dir, que l'explotació a què **Arturo Carrasco** sotmetia la xiqueta era consentida per ella i que **Rosa Anna** es prostituïa dia i nit al bar Las Amazonas o en d'altres cases de cites per pagar la fiança que **Arturo Carrasco** necessitava per a poder eixir de la presó, on havia estat reclòs per un altre delictes de prostitució de menors i rufianisme. Per amor.

Durant aquesta setmana és previst que l'acusació particular i els vint-i-set advocats de la defensa presenten al Tribunal les conclusions definitives i modifiquen o ratifiquen les peticions de penes per als processats. Si és així,

quan aquest número d'EL TEMPS serà al carrer, el president de la sala haurà pronunciat ja la frase ritual de «vist per a sentència». Enrere hauran quedat més de dos mil folis de sumari, més de dues setmanes de vista oral, trenta-cinc processats, dels quals una dona és morta, una altra és internada en un centre psiquiàtric i **Vicente Tortosa Figueras**, en lloc desconegut per la policia i que, de moment, s'ha escapat a l'acció de la justícia. També restaran només als arxius la tensió durant el judici, les amenaces i agressions d'alguns dels processats a la premsa, el dubte creixent que en la causa 9/85 només hi haja una part reduïda d'un gran negoci...

El fiscal sol·licita més de tres-cents anys de presó per als processats. Al carrer hi ha set joves que tracten d'oblidar un passatge de les seues vides en què només eren carn de canó, putes encara amb granets a la cara. Algunes realitzen una vida al marge del seu passat sòrdid. D'altres han cedit a la pressió de la manca de feina, a la manca de suport familiar i l'ambient propici per a heroicitats, i han tornat a la prostitució, ara ja sense que valga el fet que són menors.

Paral·lelament, diversos grups femi-

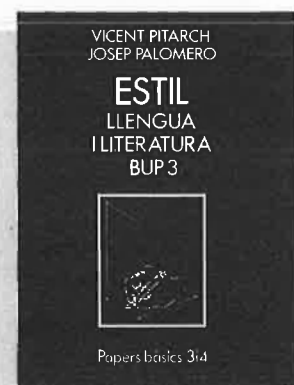
nistes, especialment la Comissió de Dones Vuit de Març, s'han mobilitzat per tal d'exigir les màximes penes possibles per als processats. Durant la sessió de divendres, mentre declarava un dels policies que participaren en l'operació de desarticulació de la xarxa de prostitució i que hi comparegué com a testimoni de la defensa, dos desenes de dones de Burjassot desplegaren una gran pancarta i cridaren diverses consignes on exigien l'aplicació de les màximes penes als proxenetes, a les propietàries dels locals i als clients.

Insultaren els processats, perquè l'explotació sexual de les menors —explicaren— és una agressió a totes les dones. Foren expulsades per la policia que vigila el desenvolupament de la vista oral, però deixaren ben clar que el procés als trenta-cinc implicats en aquesta xarxa de prostitució infantil és un procés social, que va més enllà dels inculpats que s'han assegut als bancs dels acusats.

Ara, la paraula, la té el tribunal. Després que dicte sentència sabrem si tenien raó el grup de dones feministes que cridaven que les lleis que s'ocupen d'aquests delictes són hipòcrites o si, contràriament, s'hi comença a fer justícia. □

TRES I QUATRE I L'ENSENYAMENT

LLIBRES DE TEXT

LLIBRES COMPLEMENTARIS

FERRAN TORRENT
NO EMPRENYEU EL COMISSARI!
L'HAM, 5

ENRIC VALOR
FLEXIÓ VERBAL
COL. PB, 16

JAUME FUSTER
LA CORONA VALENCIANA
L'HAM, 3

JOSEP FRANCO
CALIDOSCOPI
L'HAM, 13

R. PÉREZ CASADO
PAÍS VALENCIÀ. GEOGRAFIA I HISTÒRIA
COL. PB, 11

EDITORIAL TRES I QUATRE